

faa at der ikke i noget enkelt Præstekald laa en Udsigt til Forbedring ved Forslyttelse, og man saaledes ikke kunde hde Provsterne den Art af Vederlag, som hidtil er hdet dem ved, at man gav dem Udsigt til Forslyttelse til et bedre Kald. Som Lovudkastet nu er, ere Præstekaldene ulige, og der er altsaa nu Mulighed for at kunne give Provsterne noget Vederlag ved Forslyttelse. Det er imidlertid forekommet et Par af os, at denne Udsigt er bleven noget formindsket. Det er dog aabenbart, at naar man tager Alverstilløgene bort, som jo heste ved Personerne og ikke ved Kaldene, saa ere alle Kald rykkede hinanden nærmere, i det Ringeste de fleste Kald, saa at der i mangt et Provsti enten vil være slet ingen eller dog kun en meget indskrænket Mulighed til at give Provsten noget Vederlag; og vi erkjende, at som Forholdene efterhånden have stillet sig ved Provsteembederne, synes os det Vederlag, som efter Udcastets Antagelse vilde kunne hedes dem gennem Forslyttelse, ikke tilstrækkeligt, medens vi paa den anden Side vide, at der hos en Deel af Geistligheden dog er den Mening, at man skulde arbejde derhen, at Provsteembedet igjen blev til en Tillidspost, som ikke medførte altfor store Byrder af verdslige Forretninger og derfor ikke skulde have noget Vederlag. Nogle af os have altsaa troet, at der var Grund til at bevilge en Sum til Honorar for Provsterne, men dog saaledes, at vi Alle have villet bortskære den Udsigt til en temmelig stor Forøgelse af dette Beløb, som Udcastet indeholder, idet der er antydet, at Beløbet fra 4000 Rb. kan stige til 14,000 Rb. Vi have dernæst troet, at Maximum af det Honorar, der kunde blive til Disposition i det Hele til en enkelt Provst, burde nedsettes; vi have foreslaaet 300 Rb. forandret til 200 Rb. Videre have de 2 af os ikke villet gaae. Et tredie Medlem, den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kred. (F. Nielsen), har endnu tilføjet et specielt Forslag.

Seg gaaer over til § 8. Denne Paragraph angaaer Kjøbenhavn, hvis Geistlige forresten med Undtagelse af Pensionsbestemmelserne ere holdte udenfor dette Lovudkast. Man vil see, at denne Paragraph er omtalt meget kort i Betænkningen, og jeg vil ikke nægte, at idet

vor Opmærksomhed har koncentreret sig paa det store Omraade af geistlige Embeder, for hvilke der indføres et nyt Lønningsystem, er Udvalget gaaet noget let hen over denne Paragraph. Hvad der indeholdes i denne Paragraph, som den staaer, er jo væsentlig en Afsløsning af de saakaldte Præstepenge og hvad dermed hører sammen, en Afsløsning af dem mod et bestemt eengang for alle fastsat aarligt Vederlag fra Communen af 20,000 Rb. Det vil erindres, at der om dette Forhold ifjor forelagdes det andet Thing et særligt Lovudkast, hvilket ikke kom videre end til første Behandling. Det blev henvist til et Udvalg, men dette Udvalg afgav ikke sin Betænkning. Det var der foreslaaet, at Beløbet ikke skulde fastsettes eengang for alle, men for 3 Aar ad Gangen, og fastsettes i Henhold til hvad der var indkommet i Aarene 1855—59, saaledes at man ikke kunde overskrive Gjennemsnitsbeløbet for disse 5 Aar uden med Communens Samtykke. Nu er der, som sagt, foreslaaet en Afsløsning eengang for alle og det med et lidt høiere Beløb, end Communen har villet anerkjende efter de hidtil førte Forhandlinger, og ogsaa, saavidt jeg seer, med et lidt høiere Beløb, end der i de aller sidste Aar i Gjennemsnit er indkommen. Hvis jeg ikke feiler, har den høitærede Minister under de førte Forhandlinger httret, at der i de sidste Aar er indkommet i Gjennemsnit 15—16,000 Rb. — for saavidt jeg skulde feile, vil den høitærede Minister rette det — og ved Siden af Afsløsningen er det foreslaaet, at Fordelingen af Afsløsningssummen mellem de enkelte kjøbenhavnske Embeder skulde skee ved kongelig Anordning. Uagtet der til den foreslaaede Sum af 20,000 Rb. knytter sig Afgjørelsen af en Strid, som hidtil har spævet mellem Regjeringen og Communen, troe vi dog, at det foreslaaede Beløb, naar man tager Hensyn til, at der er affaaet enhver Forøgelse for Fremtiden, ikke kan anses for at være et saadant, at man derfor skulde strømmes tilbage fra at vedtage Udcastet, og den simple Fordeling af dette Beløb mellem de Embeder, der hidtil have participeret deri, troe vi ogsaa meget godt kan overlades til Administrationen, og vi have derfor forsaavidt ikke foreslaaet Noget ved denne Paragraph;